

Пам'яті професора Хабера Миколи Васильовича

(04.06.1933 – 19.01.2008)

*лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
академіка Української академії технічних наук,
академіка Російської академії технічних наук,
завідувача кафедрою органічної та аналітичної
хімії Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника,
доктора технічних наук, професора, члена
редакційної колегії наукового журналу „Фізика і
хімія твердого тіла”*

Хабер Микола Васильович

Народився 4 червня 1933 р. в с. Тростянець Волинського району Івано-Франківської області. Закінчив Львівський політехнічний інститут в 1955 р. Після закінчення інституту з 1955 р. до 1961 р. працює інженером на підприємствах тресту «Укрозокерит» та Калуському калійному комбінаті. З 1955 р. почав свою трудову діяльність на екстракційному заводі шахтоуправління. 1956 р.-1959 р. інженер технолог Дзвінецького шахтоуправління у м. Бориславі на Львівщині. 1959 р.-1961 р. – головний інженер Калуського калійного комбінату.

З 1971 р. – кандидат хімічних наук, з 1988 р. – доктор технічних наук, з 1991 р. – академік Української академії технічних наук, з 1992 р. – професор, а з 2005 р. – академік Російської академії технічних наук.

З 1961 р. до 1999 р. Микола Васильович займає посаду головного інженера, першого заступника голови правління Калуського хіміко-металургійного комбінату, концерну «Хлорвініл». З 1999 р. до 2006 р. працює заступником голови правління ВАТ «Оріана», а з 2006 р. – радником голови правління ВАТ «Оріана».

За його безпосередньою участю вперше в Україні розроблені й освоєні нові технологічні процеси виробництва сульфатних калійних добрив, аеросилу, чотиріхлористого вуглецю та перхлоретилену, пестицидів – цинебу та полікарбацину, хлористого вінілу, емульсійних та мікросуспензійних поліхлорвінілових смол, олефінів, газойлевих фракцій поліетилену з реактором в киплячому шарі та бензолу.

З 1994 р. Хабер М.В. завідувач кафедри органічної та аналітичної хімії Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. З 2002 р. працює також головним науковим співробітником Інституту хімії поверхні НАН України.

Заслужений працівник промисловості (1981 р.), лауреат Державної премії України (1972 р.), нагороджений двічі орденом Трудового Червоного прапора, орденом Дружби народів, нагрудним знаком «Почесний хімік» та «Заслужений працівник промисловості України РСР» і медалями. У 2005 р. Асамблеєю ділових кіл відзначений нагородою «Інтелект нації».

Творчий доробок М.В. Хабера становить понад 207 публікацій, в тому числі 157 винаходів і патентів та одна монографія, приймав участь у багатьох наукових та технічних конференціях. Під його науковим керівництвом захищено 7 кандидатських дисертацій. Микола Васильович – член редколегії журналів «Хімічна промисловість України» та «Фізика і хімія твердого тіла».

Метою наукових досліджень доктора Хабера М.В. була розробка наукових основ технології одержання модифікованих кремнеземів та синтезу дисперсних продуктів з регульованими властивостями поверхні, енергозберігаюча технологія переробки полімінеральних калійних руд Прикарпаття, розробка технології синтезу вінілхлориду та його полімеризації до полівінілхлориду емульсійним способом, хімія і технологія хлорованих вуглеводнів, синтез поліхлорвінілових та карбамідних смол.

19 січня 2008 року професора Хабера М.В. не стало.

Викладачі, студенти, аспіранти, інженери і лаборанти кафедр органічної і аналітичної хімії та теоретичної і прикладної хімії, наукові співробітники Фізико-хімічного інституту та редколегія журналу «Фізика і хімія твердого тіла» схилиють голови перед світлою, доброю інтелегентною людиною, якою був і лишається в нашій пам'яті професор Хабера М.В.

Колеги, товариші, друзі.